

Diyanet İşleri Başkanlığı

Adına Sahibi ve

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Faruk Görgülü

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu

Mustafa Bayraktar

(Döner Sermaye İşletme Müdürü)

Yayın Koordinatörleri

Serap Çakmak

Mutlu Doğan

Dizgi: Bayram Uçakoğlu

Tashih: Said Şan

İdare Yeri: Diyanet İşleri Başkanlığı Üniversiteler

Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No:147/A 06800

Çankaya / Ankara

Tel: (0312) 295 72 70-73 / 284 76 72

Faks: (0312) 284 72 88

e-posta: cocukdersisi@diyanet.gov.tr

Milli Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442

sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci

maddesinin ikinci fıkrası gereğince)

Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere

tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri

Tel: (0312) 295 71 96-97

Faks: (0312) 285 18 54

e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 28.80 TL

Yurt dışı yıllık: ABD için 25 ABD Doları,

Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40

Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron,

İsviçre için 40 İsviçre Francı.

Abone kaydı için, ücretin Döner Sermaye İşletme

Müdürlüğünün T.C. Ziraat Bankası Akay Şubesindeki

IBAN: TR 84000100076005994308-5001

No'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi

ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir

mektubun, "Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Ser-

maye İşletme Müdürlüğü Üniversiteler Mahallesi

Dumlupınar Bulvarı No:147/A 06800 Çankaya /

Ankara" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü: Aylık, Yerel, Süreli Yayın

Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 09.01.2013

Basım Yeri: Ankara

Baskı:

EVOS BASIM YAYIN LTD. ŞTİ.

İstanbul Yolu 7.Km Necdet Evliyagil Cad.

No.24 Batıkent / ANKARA

Tel: 0312 278 08 24

Fax: 0312 278 49 62

e-mail: evos@evos.com.tr

İllüstrasyonlar:

Orhan AKCAN

Tasarım: Bedirhan AKCAN

Merhaba Arkadaşlar!

Şu sıcak yaz günlerinde tatilinizi eğlenceli ve neşeli geçirmeniz için Diyanet Çocuk dergisi olarak yine sizlerle beraberiz. Bu ay dergimizde hangi konular var, merak ediyorsunuz değil mi?

Hepimiz Ramazan'ın güzelliklerini yaşamaya gayret ettik, oruç tuttuk, iftarlara katıldık. Anne babamızla birlikte teravih namazlarına gittik, Kur'an okuduk. Ramazan sevincinin coşkusuna ortak olmak isteyen çocuklarla camilerimiz âdeta çiçek açtı. Sizin neşeniz camilerimizi şenlendirdi. Yaz kurslarında Kur'an coşkusunu hep birlikte yaşadık.

Arkadaşlar! Yüce Kitabımızın ismi nedir diye sorsam hepinizin hiç düşünmeden "Kur'an" diye haykıracığından eminim. Güzel kitabımız Kur'an-ı Kerim'de hayatımız boyunca yolumuzu aydınlatacak öğütler, kıssalar ve uyarılar vardır. Ne zaman canımız sıkılsa, ne zaman kendimizi yalnız hissetsek Kur'an en yakın arkadaşımız olur. Yaz tatilinde yeni tanıştığımız ve ismi de "Kur'an" olan bu arkadaşımızın elini ömür boyu hiç bırakmayalım. Kur'an'ı anlamaya ve hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline getirmeye çalışalım.

Peygamber Efendimiz, "Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğreteninizdir." diyor. Bizler de hayırlı insanlardan olabilmek için Kur'an okuduğumuzda hem mutlu ve huzurlu oluruz hem de sevap kazanırız. Bunun için dergimizin ağustos sayısında Kur'an'ı okumanın, dinlemenin, öğrenmenin, anlamının bizler için ne kadar önemli olduğunu anlatmaya çalıştık. Ayrıca dergimizin bu sayısında Ramazan'ın o tatlı ve bereketli dünyasından esintiler bulacak, kitabımız Kur'an hakkındaki bilgilerimizi de artırmış olacağız.

Diyanet Çocuk dergisi olarak sizleri sevgiyle kucaklıyoruz.

Bir sonraki sayıda buluşmak üzere hoşça kalın.

Dr. Faruk Görgülü

Fatma BAYRAKTAR KARAHAN

BAYRAM SOFRASI

Elini şekerliğin içine daldırdı Hasan. Mehmet, kardeşinin hareketine kızdı. Bu küçükler de bir şey anlamıyor diye geçirdi içinden. Ama bir şey demedi. Bayram günü küslük, kırgınlık, kavga olmazdı, günahı hem. Bayram namazından yeni çıkmıştı bütün köylüler. Hoca efendi çocuklara şeker tutuyor, küçükler büyüklerin ellerini öpüyor, büyükler harçlık verdikleri çocuklara dua ediyorlardı. Sadece caminin etrafında değil, sanki düğün varmış gibi bütün köyde bir hareketlilik ve neşe vardı. Düğün zamanlarında olduğu gibi tertemiz ve güzel giyinmiş herkes, yüzler güleç, çocuklar neşeli...

Mehmet, bayram namazından dönüşleri de çok severdi. Bütün ailenin bayramlaşma zamanıydı çünkü bu. Ev ahalisi çoktan kalkmış, bayram namazından gelenleri beklemekteydi. Ramazan'ın bitişi hüznün de vermişti ama bayram sanki tesellisi olmuştu bu gidişin. Bahçe kapısından gürültüyle koşuşturarak girdi çocuklar. Mehmet, biraz ağırdan alıyordu. Bugün bayram; ya Hüthüt ya Karınca kesin, bana bir ayet öğretirler, diye düşünüyordu. Geride kalmak istemesi bundandı. Ama gelen giden olmadı. Eve girildiğinde herkes ayakta birbiriyle bayramlaşıyordu. Ahırdaki hayvanlar bile coşkunun farkına varmış gibiydiler. Horoz daha fazla öttü, kuzular daha bir içten melediler sanki. Mehmet'e öyle geldi en azından.

Bütün gün işlere ara verilip ziyaretler yapıldı ama esas bayram yemeği akşam, köyde tüm ahalisi ile yenirdi. Yemekten sonra bayramlaşma, hâl hatır sorma devam eder, büyüklerin anlattığı hikâyeler çocukları mutlu ederdi. Yine öyle oldu.

Bütün köy bir yandan yemek yedi bir yandan sohbet etti. Mehmet'in aklı öğreneceği ayet-teydi ama bütün gün tek bir hayvan onunla konuşmamıştı. Üstelik bu bayram yemeğinin ardından duayı Mehmet yapacaktı. Ne de olsa o, Kur'an'ı ezberliyordu. Ama heyecanlıydı Mehmet, ezberlediği yemek duasını eksiksiz yapabilecek miydi? İnşallah karıştırmam diye geçirdi içinden. Yemek bitmek üzereydi. Ekmek kırıntılarını eliyle topluyor, yere düşürmemeye özen gösteriyordu ki gözü yerdeki karıncaya takıldı. Karınca minicik ekmek kırığını süratle ve zorlanarak taşımaya çalışıyordu. Bir an durdu ve Mehmet'e sadece onun duyacağı şekilde bir şeyler söyledi.

Mehmet, ezberlediğini değil, Maide Suresi 114. ayetle yemek duasını yaptı karıncanın söylediği gibi. Bütün sofralar bayram yeri olsun diye...

*“Ey Allah’ım! Bize gökten bir
sofra indir ki önce gelenlerimize
ve sonradan geleceklerimize
bir bayram ve senden bir
mucize olsun. Bizi rızıklandır.
Sen rızıklandırmanın en
hayırlısıdır.”*

Kur'an: En Değerli Kitap Okumak da Dinlemek de Sevap

Kalbinde Kur'an'dan bir şey olmayan kişi de işte bu eve benzer, oğlum.

Bu nasıl bir ev böyle baba!

Peygamberimiz Efendimiz, "İçinde Kur'an'dan bir şey olmayan kişi harap eve benzer." buyurmuştur.

Bak yavrum, siz Kur'an'ı öğrenip okudukça evimiz iyice bereketlendi.

Okumaya devam edin ki unutmayasınız!

Peygamberimiz, "Kur'an okunan evin hayır ve bereketi artar. Kur'an okunmayan evin hayır ve bereketi azalır." buyurmuştur.

Peygamberimiz, "İçinde Kur'an okunan ev, içindeki aile fertlerine okyanuslar kadar genişler. Melekler oraya iner, şeytanlar ise oradan kaçar. Kur'an okunmayan ev, halkına daralır. Melekler orayı terk eder, şeytanlar ise oraya musallat olur." buyurmuştur.

Güzelce öğren oğlum, ben de sayende taç giyeyim.

Ne taçı baba?

Cennet taçı oğlum.

"Çocuğuna Kur'an öğreten babaya cennette taç giydirilir." buyurmuş Peygamberimiz.

Kızım, gel Kur'an-ı Kerim'i dinleyelim.

Okusak daha çok sevap kazanmaz mıyız anne?

İki türlü de kazanırsınız tabii ki.

Peygamberimiz, "Kur'an'ı okuyana bir sevap, dinleyene iki sevap vardır." demiş kızım.

Bakalım, en hayırlı kişilerden olmayı en önce kim başaracak bu yaz?

Peygamberimiz, "Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretendir." buyurmuştur.

Dede, heceleyerek okuyorum hep.

Okudukça güzelleşecek oğlum. Hem okumakta zorlandıkça daha çok sevap kazanıyorsun.

Peygamberimiz, "Kur'an'ı okumak kendisine zor geldiği hâlde onu takılarak okuyana iki kat sevap vardır." buyurmuştur.

Anne, kurstaki hocamız en çok iyilik yapıp sevap kazanan haftanın meleği seçilecek dedi. Ne yapabilirim?

Kur'an okuyabilirsin yavrum. Her harfine on sevap kazanırsın böylece.

Her harfine mi?.. Harika!

Peygamberimiz, "Kim Kur'an-ı Kerim'den bir harf okursa onun için bir iyilik sevabı vardır. Her bir iyiliğin karşılığı da on sevaptır." buyurmuştur.

YOL ARKADAŞI

Ahmet'in babası çok kitap okuyan bir adamdı. Kocaman kütüphanesinde seçkin kitaplar vardı. Nereye gitse mutlaka yanına bir kitap alırdı. Bir de yanından ayırmadığı çok özel bir kitap vardı; Kur'an-ı Kerim. Her seferinde farklı farklı kitaplar okur ama Kur'an okumadığı hiçbir gün olmazdı.

Babasının bu davranışı Ahmet'in çok dikkatini çekiyordu. "Babam bir kitabı en fazla iki üç kez okuyor. Peki, niçin bıkip usanmadan tekrar tekrar Kur'an-ı Kerim'i okuyor?" diye düşünmeden kendini alamıyordu. Üstelik babası, Kur'an okurken kimi zaman gözyaşlarını tutamıyor, kimi zaman yüzünde tatlı bir tebessüm belirdiyordu.

Bir gün, babası Kur'an-ı Kerim okurken yanına yaklaşır "Babacığım Kur'an-ı Kerim'i senin için özel kılan nedir?" diye sordu.

Babası başını kaldırıp Ahmet'e sevgiyle baktı ve "Çünkü bu Allah'ın kitabı canımın yongası. Kur'an'daki sözler Allah'ın sözleridir. Onu Allah Peygamberimize vahyetmiş yani bildirmiştir." dedi.

"Vaay! Kur'an okuyan Allah ile konuşmuş oluyor yani!" dedi Ahmet hayretle.

"Çok heyecan verici!"

"Evet, hem de çok!.." diye karşılık verdi babası Ahmet'in başını okşayarak.

"Sürekli Kur'an okumanın sebebini şimdi anlıyorum."

"Kur'an'ın değerini bilen bir insan için Kur'an'sız geçen her gün bir ceza gibidir." dedi babası. Ahmet, "Nasıl yani?" diye sorunca da şunları anlattı:

"Vahiy ağır bir mesajdı. Vahyin inişi sırasında bir insan olan Peygamber Efendimiz (s.a.s.) zorluk çektiğinden Allah onun bir süre dinlenmesini istemişti. Bu nedenle de peygamber oluşunun ilk yıllarında ona (s.a.s.) bir süreliğine vahiy göndermeyi kesmişti.

Peygamberimiz (s.a.s.) vahyin kesilme sebebini bilmiyordu. Acaba bir hata yaptım da Allah bana darılıp beni terk mi etti diye kendisini sorguluyor, çok üzülüyordu. Vahiy meleğini görme umuduyla sık sık Hira Mağarası'na gidiyor, ıssız bölgelerde dolaşıyor, sarp kayalıklara çıkıyordu. Bunun üzerine Allah, 93. sure olan Duha Suresi'ni indirip onu şu şekilde teselli etti:

"Kuşluk vaktine andolsun. Karanlık çöktüğü vakit geceye andolsun ki Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da! Muhakkak ki ahiret senin için dünyadan daha hayırlıdır. Şüphesiz, Rabbin sana verecek ve sen de hoşnut olacaksın. Seni yetim bulup da barındırmadı mı? Seni yolunu kaybetmiş olarak bulup da yola iletmedi mi? Seni ihtiyaç içinde bulup da zengin etmedi mi? Öyleyse sakın yetimi ezme! Sakın isteyeni azarlama! Rabbinin nimetine gelince işte onu anlat."

Ahmet babasının anlattıklarından çok etkilendi. “Ben de Kur’an okumayı öğrenebilir miyim babacığım?” diye sordu heyecanla. “Elbette. Ama öncelikle sana bir Elif-Ba cüzü almalıyız.” diye cevap verdi babası. Ahmet ok gibi yerinden fırlayıp “Haydi öyleyse gidip alalım!” dedi ve çıkış kapısına koştu. Onları uzaktan izleyen annesinin, Ahmet’in unuttuğu bir şeyi hatırlatan sorusu hepsini kahkaha-lara boğdu: “Pijamalarla mı gi-deceksin oğlum?”

ZEHRA

Sümeysa T. Demir yazdı.
M. Ahmet Demir çizdi.

Bugün
aklıma süper
bir fikir geldi.

Canım arkadaşım
Nisa'ya bir hediye
hazırlayacağım.

?

Hımm...
Acaba
ne yapsam?

Gördüğünde
sevineceği, işine
yarayacak
bir şey...

BULDUM!

Bir
defter!

Şimdi biraz
kâğıt bulalım.

Kâğıtları üst üste koyup kenarından iğne ve iplikle tutturalım.

Kartonla kapak yapalım.

Veee işte en eğlenceli kısmı: Süslemek!

Annemin elişi kutusundaki kurdeleler, boncuklar işimi görür.

Defter muhteşem oldu. Nisa bayılacak buna!

Etrafı biraz dağıttık ama, hediyeleşmek harika bir şey sonuçta.

TESBİH

LEYLAK: Ya Rahman Ya Allah, Ya Rahim Ya Allah, Ya Melik Ya Allah, Ya Kuddus Ya Allah... Aaah! Yine geldi şu haylaz çocuk. Aaaa! Yeter yahu! Canımı yakıyorsun... Duymuyor ki beni!..

ÇINAR: Hayırdır leylak kardeş, niye söylenip duruyorsun?

LEYLAK: Sorma çınar kardeş! Karşı komşunun yaramaz oğlu beni canımdan bezdirdi. Şu hâlime bak! Rengim soldu, kokum kayboldu. Ne zaman yanımdan geçse gövdeme bir iki tekme savuruyor. Dallarımı kırıyor, yapraklarımı yoluyor. Güzelim çiçeklerimi koparıp sağa sola fırlatıyor.

ÇINAR: Ne yazık ki hepimize kötü davranıyor. Sanırım bizim de canlı olduğumuzu, canımızın yanacağını düşünemiyor.

LEYLAK: Haklısın çınar kardeş. Tam tesbihe başlıyorum, huşuyla salınırken birden karşıma çıkıp canımı yakıyor. Ah bilse bizim de bir yaratılış amacımız olduğunu!.. Rabbimizin emriyle insanlara hizmet ettiğimizi, hiç durmadan Rabbimizi andığımızı...

ERTESİ GÜN

LEYLAK: Ya Rahman, Ya Rahim, Ya Azim, Ya Hakîm...

ÇOCUK: Selam güzel çiçekler, güzel ağaçlar, güzel böcekler... Selam güneş, selam dere...

LEYLAK: Çınar kardeş duydun mu, selam verdi bize şu yaramaz. Üstelik 'güzel' dedi. Vurmuyor, kırmıyor... Oh hamdolsun!

ÇOCUK: Biliyor musunuz bugün Cuma namazına camiye gittim. Hocamız hutbede bize sizinle ilgili ayetler okudu. Siz bize hizmet için yaratılmışsınız ve görevinizi hiç aksatmıyormuşsunuz. Üstelik hiç durmadan Allah'ı tesbih ediyormuşsunuz. Çok etkilendim, bilmiyordum ki... Artık size hiç zarar vermeyeceğim. Hoşça kalın!

ÇINAR: Gördün mü leylak kardeş, bu yavrucak Kur'an'ı kalbine yazmış. Ne mutlu ona! Hamdolsun Rabbimize!

LEYLAK: Elhamdulillah, Elhamdulillah...

Hocamız hutbede bize sizinle ilgili ayetler okudu.

*"Göklerdeki ve yerdeki her şey, mülkün sahibi, mukaddes, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ı tesbih eder."
(Cuma Suresi 1. Ayet)*

Bayram Hediyesi

Seyfi, tamamını tuttuğu oruçlardan sonra bayramı bekliyordu. Sabırsızdı. Özlediği şeyler vardı. Ramazan boyunca arkadaşlarıyla birlikte çok fazla top oynayamamıştı mesela.

Sıcaktı. Oruç tutarken bazen zorlandığı anlar oldu. Babası ona çocukluğundaki hatıralarını anlattı. Mesela ilk orucunu. Sonra da orucun tamamını tuttuğu Ramazan'ı.

-Ben orucu tam olarak tuttuğum zaman senin kadar ya vardım ya yoktum, diye başladığı konuşmasında sözü babasının bayram için kendisine aldığı hediyelere getirdi.

Seyfi, hediye söz konusu olunca kulak kesildi.

-O yıllarda şimdiki gibi değildi. Biz ufak tefek şeylerle mutlu olurduk.

-Hadi baba, ne alındı sana, onu söyle!

-Babam bana bir ayakkabı almıştı. Güzeldi. Bir hafta boyunca başucumda durdu. Yatarken bile yanımdan ayırmadım hiç.

-Başka?

-Daha ne alacak oğlum, benim için bu yeterdi. İlk defa lastik ayakkabının dışında bir ayakkabım olmuştu.

Seyfi beklediği cevabı alamadığını düşünürken babası,

-Ha, diyerek devam etti.

Seyfi hemen araya girdi.

-Cep telefonu mu aldı?

Babası kahkahayı bastı.

-Bizim zamanımızda cep telefonu mu vardı oğlum, dedi.

Seyfi'nin şaşkın bakışlarının sebebi, cep telefonsuz bir zamanı görmemiş olmasındandı.

-O yıllarda bırak cep telefonunu, ev telefonları bile yoktu, dedi babası.

Babası uzun zamandır Seyfi'nin cep telefonu istediğini biliyordu.

Seyfi için aldığı hediyeği hiç belli etmemiş, bir sır gibi saklamıştı. Bayram namazına gitmeden önce verecekti.

Bir ay boyunca oruç tutmuş olması artık büyüdüğünü hissettiriyordu. Babası, oruç tutan çocukları Allah'ın çok sevdiğini anlatmıştı defalarca. Allah'ın sevdiği kimseleri iyi insanlar da severdi...

Sabah erkenden uyanan Seyfi, bayram sevincini yeni elbiseleri ve yeni ayakkabısını giyerek yaşadı. Annesi, Seyfi'nin biraz sonra göstereceği tepkinin merakıyla gözünü üzerinden ayırmadı.

Babası hediye paketini uzattı.

-Seni tebrik ediyorum, bir ay boyunca oruç tuttun. Sen bunu hak ettin...

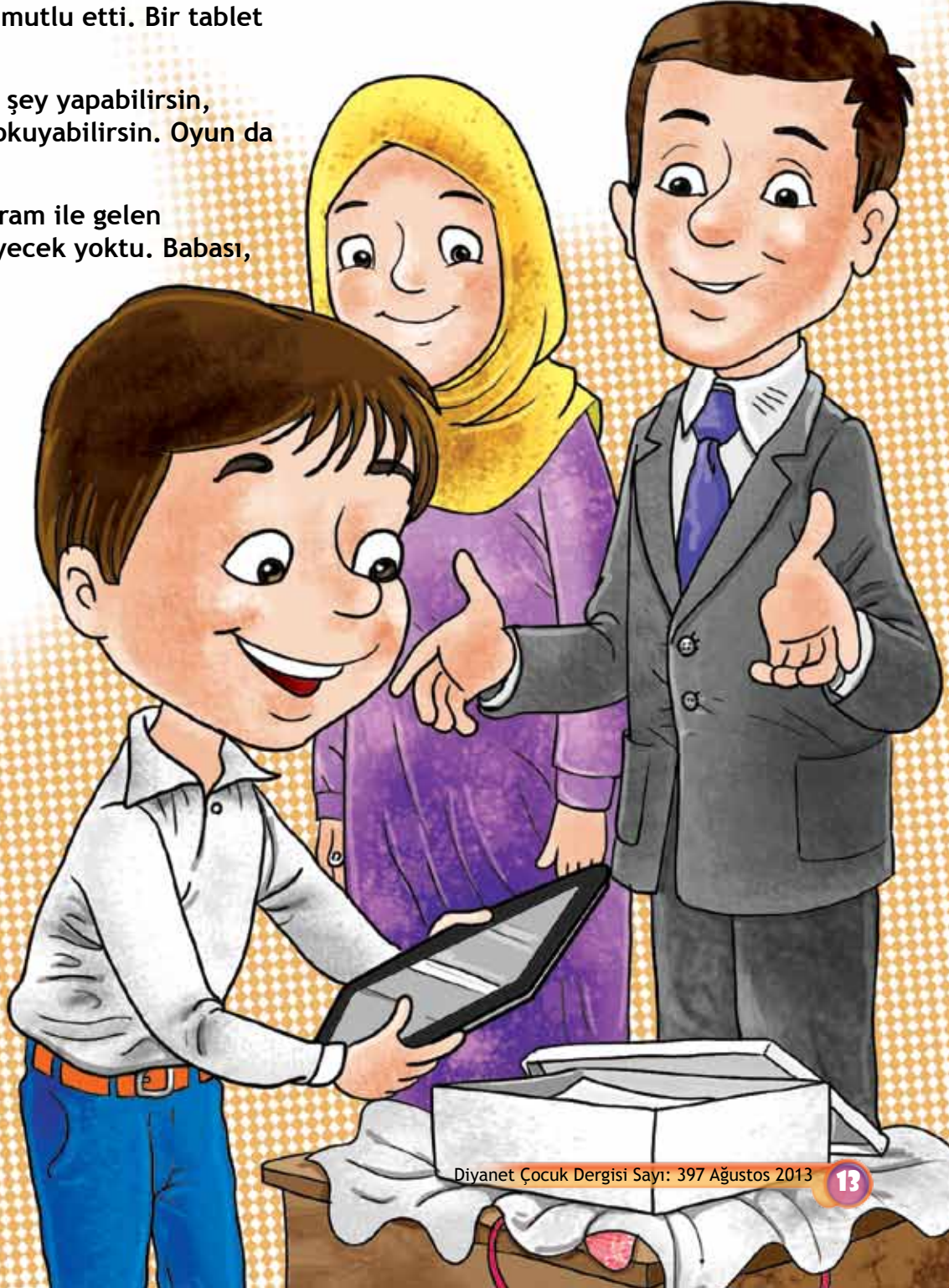
Gözleri parladı. Hızlıca açtı paketi. Gördükleri onu mutlu etti. Bir tablet vardı elinde.

-Bununla çok şey yapabilirsin, mesela Kur'an okuyabilirsin. Oyun da oynayabilirsin.

Seyfi'nin bayram ile gelen mutluluğuna diyecek yoktu. Babası,

-Zaman ile birlikte hediyeler de değişti. Benim için bir kutu mantar ile mantar tabancası ulaşabileceğim en güzel hediye idi. Ya şimdi, diyerek gülüşmelere eşlik etti.

Bayram namazı için caminin yolunu tutarken unutamayacağı bir hediye nin tuttuğu oruçların ardından gelmesi, önemli bir hatıra olarak Seyfi'nin zihnindeki yerini aldı.

Karagöz Bahşış Topluyor

Ramazan davulcusu olan Karagöz bayram yaklaşınca bahşış toplamaya çıkar. İlk olarak dostu Hacivat'ın kapısına dayanır. Bir yandan davula vurur bir yandan da Hacivat'a seslenir:

Pencereye gelesin
Ömür boyu gülesin.
Davulcu bahşişini
Aşağı salasın.

Hacivat pencereye gelir ve cevap verir:

Pencereye çıkarım
Aşağı bakarım
Karagöz'ün başına
Kaynar sular dökerim.

Karagöz bahçe duvarının yanına gider ve devam eder:

Karagöz burdan atlar
Hacivat'ı tokatlar
Davulun şu tokmağı
Koca başında patlar.

Hacivat işi tatlıya bağlamak ister:

Yağı bala katalım
Kavgayı unutalım
Karagöz beklemesin
Bahşişini atalım.

Hacivat, Karagöz'e bir kese para atar. Bahşiş alan Karagöz neşelenir:

Mutluluklar deresin
Muradına eresin
Dilerim Yüce Hakk'ın
Cennetine giresin.

Hacivat yukarıdan cevap verir:

- Âmin, Karagöz'üm âmin!
Birlikte cennete gireriz inşallah...

FOTOĞRAFLARI SAKLAMAK

Bana sorarsanız büyümeyin derim size.

Fakat ben ne desem gene de iş olacağına varır, bunu siz de biliyorsunuz.

Diyeceksiniz ki büyümek kaçınılmaz bir şeydir.

Çok haklısınız. Bakın, büyüyünce neler olacak anlatayım size.

Bir kere büyüyünce çocukluğunuzu çok özleyeceksiniz.

Belki saçma gelebilir bu söylediklerim.

Hayır, saçma gelmesin size bu anlattıklarım.

Büyüyünce neleri özleyeceksiniz, sıralayayım hemen.

Çocukluğunuzu, çocuk günlerinizi çok özleyeceksiniz.

Okula ilk gidişinizi çok özleyeceksiniz.

Kerrat cetvelini özleyeceksiniz.

İlk kullandığınız silgiyi, ağaç kokan kurşun kaleminizi çok özleyeceksiniz.

Ninelerinizi, dedelerinizi gün geçtikçe özleyeceksiniz.

Yaramazlıklarınızı çok özleyeceksiniz.

Şimdiden bir şeyler yapın bence. Gökyüzünün omuzlarına kuşlar konar her mevsim; bunu ancak çocukken görebilirsiniz.

Büyüyünce bunları görmeniz imkânsızlaşır, haberiniz olsun!

Kuşlar göğümüzde azaldıkça gökyüzünün üzüntülerini daha iyi anlayacaksınız; bunu özleyecek misiniz bilmiyorum, bakın...

Çocuk kalmayı özleyeceksiniz.

Çocukluk anılarınızı özleyeceksiniz.

Çocukluk fotoğraflarınızı çok çok özleyeceksiniz.

Şimdiden binlercesini saklamaya başlasanız iyi edersiniz...

BAYRAM KARTLARI

Bayramda uzak yakın akrabalarınıza, arkadaşlarınıza bir sürpriz yapmak ister misiniz? Onlara kendi el emeğiniz olan bir bayram kartı gönderin ve bayramlarına neşe katın, ne dersiniz?

Yapacağınız şey çok kolay. Hadi başlayın!

- Zarfın içine sığacak bir parça kartonu ikiye katlayın ve kartınızı oluşturun.
- Üzerini istediğiniz gibi süsleyin.
- İçine de sevgi dolu bayram mesajınızı yazın.

Sizin için dünyadaki Müslüman kardeşlerinizin hazırladığı bayram kartlarından örnekler topladık. Bunlardan ilham alabilirsiniz!

Malezya'dan gelen bu kartta Malayca "Bayramınız Kutlu Olsun." yazılmış. Cami şeklinde kesilen elışı kâğıdı karta yapıştırılarak hoş bir silüet çalışması yapılmış.

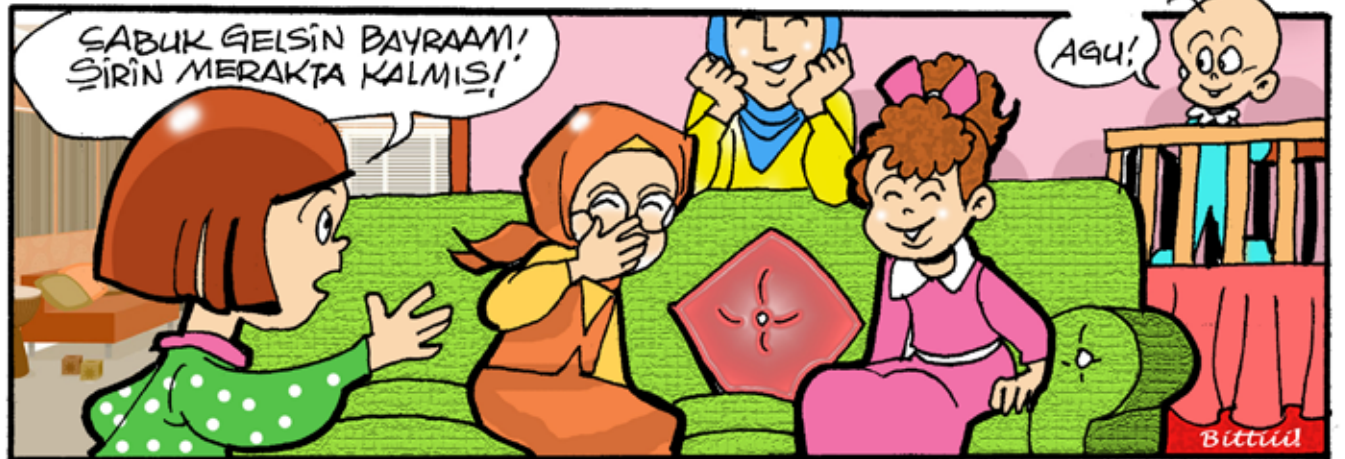

Kartların üzerine farklı metotlarla "Ramadan" yazılmış. (İngilizce'de Ramazan kelimesi bu şekilde yazılıyor.) Desenli kâğıtlarla, değişik malzemelerle kart süslemesi tamamlanmış.

Kartın üzerine "Eid Mubarak" yani "Bayramınız Mübarek Olsun." yazılmış ve pastel boya ile süslenmiş.

Hak olanı bulmak için
Kur'an öğren, Kur'an öğret
Hakk'a lâıyk olmak için
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Her bilgi onda, bilirsin
Âlemi onda bulursun
Hayırlı bir kul olursun
Kur'an öğren, Kur'an öğret

“Elif” deyip durma başla
Meşgul olma başka işle
Hayır işle, hayır düşle
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Her harfinin sevabı var
Her sorunun cevabı var
Hükmü sonsuzluđu sarar
Kur'an öğren, Kur'an öğret

Kur'an Öğren, Kur'an Öğret

Büyüyünce Ne
Olsam?

Şakire Betül ÇAKMAK

KAMERAMAN

Kameraman Kimdir?

Stüdyo ve naklen yayın çekimlerini, film ve canlandırma kamerası kullanarak gerçekleştiren kişidir.

Kameraman Ne İş Yapar?

- Çekim yapmak için uygun objektifi seçer, netlik ayarlarını yapar.
- Çekim sırasında ses ve ışık koordinasyonunu sağlar.
- Çekim bittikten sonra stüdyoda kayıtları kontrol eder, gerektiğinde kaydı yeniler.

Kameramanların Kullandığı Aletler:

- Çeşitli özelliklerde kameralar
- Film, filtre ve çekim kartları
- Monitörler

Kameraman Olmak İsteyenler:

- Ellerini ve parmaklarını ustalıkla kullanabilmeli.
- Estetik görüş sahibi olmalı.
- Bu mesleği seçmek isteyenlerin görme ve işitme duyu organları sağlam olmalı.
- Hareketli bir hayattan hoşlanan kişiler bu meslekte mutlu olabilirler.

Kameramanların Çalışma Şartları Nasıldır?

- Kameraman, işini yaparken diğer çalışanlarla eşgüdümlü hareket etmek durumundadır. Çünkü bu iş hem aletlerle hem de insanlarla ilgilenmeyi gerektirmektedir. Çalışma ortamları hem açık havada hem kapalı mekânlarda yani stüdyolardadır.
- Kameramanlar; televizyon kanallarında, sinema sektörüne ait film stüdyolarında, video kuruluşlarında, reklamcılık sektöründe çalışabilirler. Bayanlarda kameraman olarak çalışma oranı oldukça düşüktür.

Bu Mesleğin Eğitimi Nerelerde Verilir?

Mesleğin eğitimi, birçok üniversiteye bağlı meslek yüksekokullarının Fotoğrafçılık ve Kameramanlık Bölümünde verilmektedir. Ayrıca TRT veya özel televizyon kurumları hizmetiçi eğitimlerle kameraman yetiştirmektedir.

BENZER MESLEKLER:

- Montajcılık
- Işıklılık
- Fotoğrafçılık
- Görüntü Yönetmenliği

BURÇİN İLE BURHAN

"BURHAN'IN ZAFERİ"

Yazan: HATİCE İPEK Çizen: M. AHMET DEMİR

Harfleri, hareketleri tanımak bulmaca çözmek gibi!

Tabii, sen sadece harfleri tanıdığın için...

İyi ki iki sayfa öndesin benden. Geçeyim de seni gör.

Hah hah! Sen öğrenene kadar ben hafız bile olurum.

Madem öyle, Kur'an'a önce geçen hediyeyi kazanır.

Hediye mi?

İlahi çocuklar!

Kur'an'a önce geçen dilesin benden ne dilerse.

Size 30 ağustos kadar süre.

Aaa Zafer Bayramı'na kadar...

Evet. Tam da denk geldi. Bakalım bu zafer Burçin'in mi Burhan'ın mı olacak?

30 Ağustos günü...

Zeki ve çevik Burhan'ın olacak tabii ki.

Hayır! Akıllı ve kıvrak zekâ Burçin'in olacak.

RENGÖRENK

SEVİNÇLER

Kaç gündür yerimde duramıyorum. İçimde rengârenk bir heyecan. Dile kolay, bir yıldır bekliyorum. Günleri günlere, haftaları aylara ekliyorum. Ev halkının heyecanı da benimkinden eksik değil hani. Bir sevinç rüzgârı her yeri kaplamış. Bu atmosferden çokluk çocuk, genç yaşlı herkes nasibini almış.

Nurdan teyzenin hazırlıkları da sanırım son ana kadar sürecek. Ev, tertemiz ışıltı ışıltı; bu güzel günlere hazırlandı. Yemekler, tatlılar dualarla yapıldı. İşler bitti gibi görünse de tatlı bir telaş sürüp gidiyor.

Birazdan zil çalar. Çocuk sesleri birbirine karışır, çocuklar birbiriyle yarışır. Nurdan teyzenin koşuşturması artar. Ziller çalar. Ziller sürekli çalar. Çocuklar, çiçek çiçek açar. Bugünün tadı böyle çıkar. Şeker tadında geçer saatler.

“ Bayramınız mübarek olsun Nurdan teyze.”

“ İyi bayramlar!”

“ Hayırlı bayramlar Nurdan teyze!”

“ Bayramlığın çok yakışmış Ceyda.”

“ Ben daha fazla şeker topladım, bak.”

“ Ben daha yeni başladım şeker toplamaya. Göreceksin senden fazla toplayacağım.”

“ Ben şekerlerimi kardeşimle paylaşacağım.”

“ Bunları ben topladım, kimseye vermem.”

Nurdan teyze, kapısına gelen çocukları o sıcacık gülüşüyle karşılar. Bir kapıya koşturur bir mutfağa.

“ Sizin de bayramınız mübarek olsun çocuğum.”

“ Size de iyi bayramlar!”

“ Sakın bu şekerlerin hepsini birden yemeyin, hasta olursunuz yavrularım.”

“ Daha nice bayramlar göresiniz cancağızlarım.”

“ Daha nice Ramazanlar, nice bayramlar...”

Nurdan teyze, çocukları her hâliyle seviyor. Bir anda aklıma Cemal geliyor. Bir anda aklıma Cemal geliyor. Geçen bayramda kocaman bir poşet şeker toplamıştı. Mahallenin en çok şeker toplayan çocuğu oydu. Bu bayram ne yaptı acaba?..

Ben Cemal’i düşünürken Cemal gelmez mi? Nasıl sevindim bir bilerseniz. Yine o güzel sevimli yüz. Tombul yanaklarında güller açmış. Elinde şeker torbası göremeyince şaşırdım kaldım. Ah Cemal, bu ne hâl?

Nurdan teyze de sormadan edemedi.

-Yok, Nurdan teyze, dedi. Bu bayram şeker toplamıyorum. Geçen bayram o kadar şekeri yiyince çok hastalandım. Şekerde mekerde gözüm kalmadı. Şimdi sadece bayramınızı kutlamaya geldim.

- Sağolasın evladım, ama o kadar şeker de bir günde yenmez ki!

- Ne bileyim, dayanamadım işte.

- Dur o zaman, sana bir dilim börek vereyim de afiyetle ye.

Nurdan teyze, nefis böreğinden Cemal'e uzatıyor. Cemal afiyetle böreği yerken

- Şeker yerine börek mi toplasam acaba, diyerek hepimizi güldürüyor.

Akşama kadar kaç çocuk geldi, sayamadım. Keyif dolu saatler nasıl geçti, hiç anlamadım.

Yarın bayram. Çocuklar kadar şenim. Dolu dolu üç güzel gün yaşayacağım. Misafirler geldikçe rengârenk sevinçler dağıtacağım. Şimdi masanın üstünde, o eşsiz saatleri bekleyen kristal bir şekerliğim ben.

Bin Aydan Hayırlı Bir Gece

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, zikirler an içinde, ilahiler ses içinde, ses nefes içinde, nefes sırlar içinde yaşarken dedem beşiğinde uyuyormuş, rüyasında bu sırları görüyormuş.

Derken, birden uyanmış, rengârenk boyanmış, Ağlamaya, karaları bağlamaya başlamış. Koşmuş ninem. İnci inci göz yaşı döken dedemi güzel bir masal ile hakikate ulaştırmış. Biz de dinleyelim mi?

Mim'in Çiçek Bahçesine gelen Ak sakallı dede çiçeklerin kendisini heyecanla beklediğini görmüş. Selamlaştıktan sonra sormuş:

-Hayrola dostlarım, niye bu kadar heyecanlısınız?

-Pembe gül fısıldamış:

-Dedeciğim, Kadir Gecesini merak ettik. İnsanlar konuşuyordu. Kadir Gecesinin muhteşem bir gece olduğunu söylüyordu. Bu gece niye bu kadar önemli?

Gözlerini yumup düşünmüş yaşlı adam. Sonra gülümseyip demiş ki:

-Kadir Gecesinin bin aydan daha hayırlı olduğunu Yüce Allah söylüyor. Çünkü bu gecede Sevgili Peygamberimize ilk vahiy indi.

-Nasıl, demiş Nergis. Anlatabilir misin?

-Sevgili Resul, Hira Mağarası'nda derin düşüncelere dalmışken Cebrail

Aleyhisselam ilk defa görünür kendisine. Der ki "Oku, Rabbinin ismiyle.." Peygamberimiz (s.a.s) "Ben okuma bilmem." der.

Papatya heyecanla sormuş:

-Sonra?

Dede tane tane konuşmuş:

-Cebrail Aleyhisselam tekrar "oku" der. Sevgili Nebi aynı cevabı verince melek onu iyice sıkır. Alak Suresi'nin beş ayetini okur. Peygamberimiz tekrar eder. Ama çok korkar. Mağaradan dışarı çıktığında her şey onu selamlamakta, peygamber olduğunu ilan etmektedir.

Çanta çiçeği:

-Aman Allah'ım, demiş. Ben de orada olsaydım... Sevgili Nebi'yi selamlasaydım!

Çiçekler iç çekip aynı dileği tekrarlamışlar. Dede onlara sevgiyle bakmış, demiş ki:

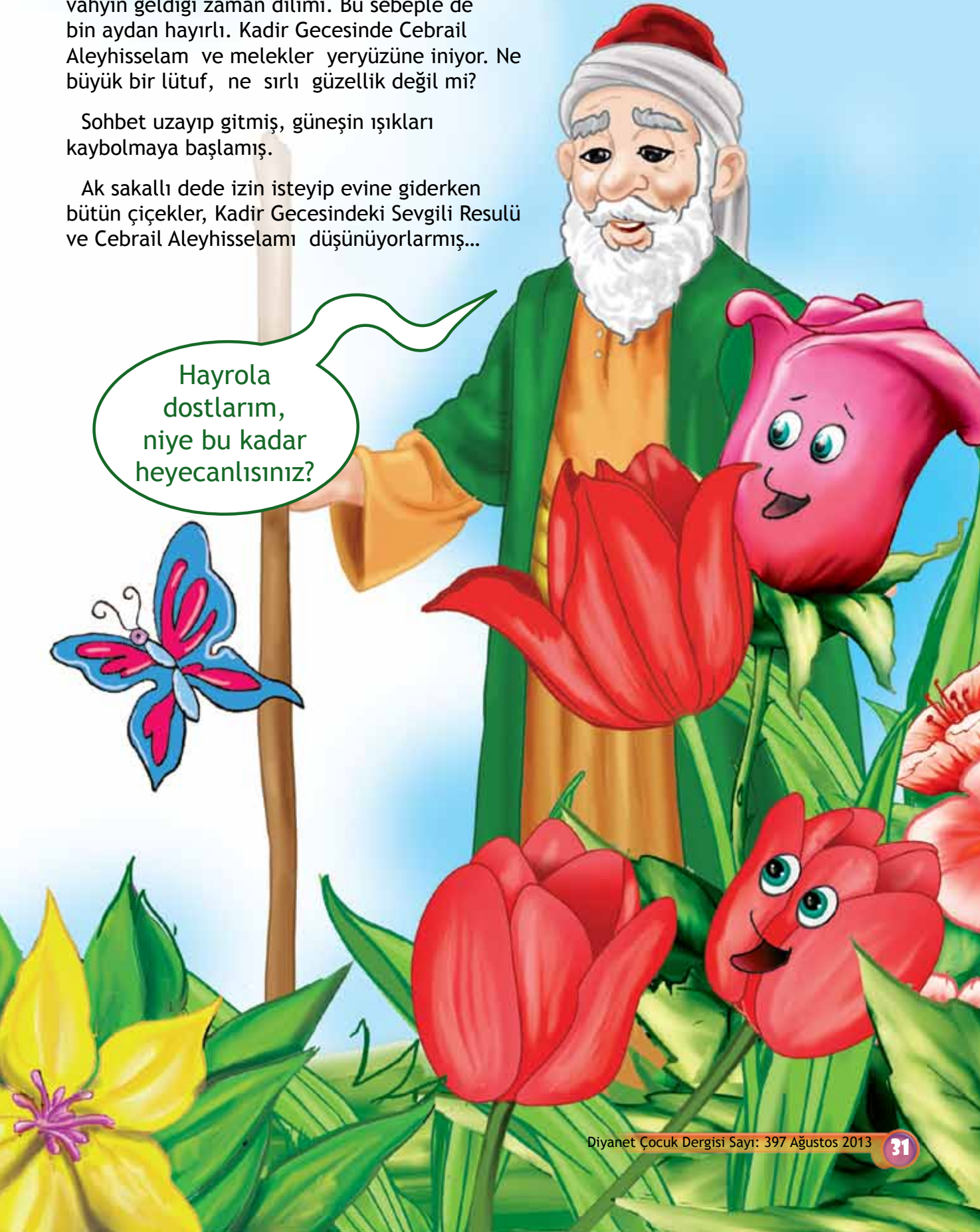
-Eye gelince Hatice annemize üstünü örttürüp dinlendikten sonra

olanları anlatır. O gece, yani Kadir Gecesi ilk vahyin geldiği zaman dilimi. Bu sebeple de bin aydan hayırlı. Kadir Gecesinde Cebrail Aleyhisselam ve melekler yeryüzüne iniyor. Ne büyük bir lütuf, ne sırlı güzellik değil mi?

Sohbet uzayıp gitmiş, güneşin ışıkları kaybolmaya başlamış.

Ak sakallı dede izin isteyip evine giderken bütün çiçekler, Kadir Gecesindeki Sevgili Resulü ve Cebrail Aleyhisselamı düşünüyorlarmış...

Hayrola
dostlarım,
niye bu kadar
heyecanlısınız?

BAYRAM NEŞESİ ESKİMEZ

Yazar: RABIA GÜLCAN KARDAŞ
Çizer: ELİF NUR CAN

Zeynep!
Kızım
içeri gel!

Babaannem canımın sıkıldığını anladı galiba. Niç olmazsa süt hazırlarsa, bir masalı anlatsa... Tekir'i de çağırır belki. Tekir babaannemin sesine mahakkak gelir. Kıvrılır koltuğa, birlikte masalı dinleriz. Yoksa bu sıcak gün nasıl geçer Allah'ın izniyle?

Zeynep içeri girince komşuların onları bir kutubak görür. Hepsinin güler yüzü, ellerinde hediye ve yiyecek paketleri vardır.

Allah'ım masalı mıydım? Sabahın beri unutmaya çalışıyordum ama iyi ki unutmamışım. Bugün bayram!.. Herkes bayram namazında olduğu için böyle sessizmiş sokak! Arkadaşlarım evlerinde, bayram kıyafetlerini giyormuş.

Neriman teyze bana hemencecik güzel bir elbise giydirdi. Bugün bayram, dedi. Şemsettin amca yepyeni ayakkabılar giydirdi. Bayrama yakışır, dedi. Rukiye teyze miş gibi bir sofrayı kurdu iki dakikada. Çel, babaannemin yanına otur, bayram sofrası, dedi. Merjem, kendi bilezikleri gibi bilezikler taktı, komma. Bu da benden bayram hediyesi, dedi. Tekir, çağırılmış gibi yanına geldi.

Yepyeni giysiler, miş gibi yemekler, şıngır mungır bilezikler... Bayram ne güzel şey! Elbisem eskir belki, ayakkabılarım yıpranır. Bon büyürlüm, bilezikler koyma sığmaz olur. Ama söylesene Tekir; bu gülen gözler, miseli yüzler ve bayram sevinci hiç eskir mi?

Sevgili Günlük

Bu vakitlerde yemeğimi yemiş olurdum fakat Ramazan ayındayız ve oruçluyum. İlk günler her ne kadar mutfağın kapısına sırtımı verip annemin duyacağı şekilde homurdansam da sonradan iyiden iyiye bu duruma alıştım. Artık açlığımı hissetmiyorum bile.

Hatta geçenlerde annem "İnsanların midesini nasıl ki yemek besliyorsa ruhunu da tutulan oruç ve yapılan ibadetler besler." dedi.

Anneme, hiç ruhumuz da acı-kır mıymış, diye sorunca yine o bildik yüz ifadesi ile gözlerimin içine bakarak "Hani geçen yaz, on beş günlüğüne teyzelere gitmiştin. Oradan bir akşam vakti beni arayarak "Anneciğim seni çok özledim, lütfen artık gelmek istiyorum." demiştin ya... İşte o zaman beni görmek isteyen şey, acıkan ruhumdu. Bu yüzden bizler de çok sevdiğimiz Allah'ımızı özliyoruz. Cennette ona kavuşuncaya dek acıkan ruhlarımızı, ona yaptığımız ibadetlerle doyuruyoruz." dedi.

Annemin bu cevabı o kadar hoşuma gitti ki "İşte bu benim annem!" dedim.

Bazen kendi kendime, okulu bırakıp anneme öğrenci olayım, diyorum! Annem de melek midir, anlamadım? İçimden geçirmiştim oysa. Bana, "Ben senin ev öğretmenim, Neslihan hocan da okul öğretmenin." dedi. Tabi o an şaşkınlığımdan gülmekle yetindim.

30 Ağustos Zafer Bayramı da yaklaşıyor. Her yıl olduğu gibi evimizin üstünden geçen uçakların gösterilerini izleyeceğiz arkadaşlarla. Tuhaf ama ben onlara "kuyruksuz kanatlı uçurtma" diyorum.

Şimdi artık kalkmalıyım. Yarın Kadir Gecesi ve Allah, o gecede okunan Kur'an'ın her harfine bin sevap yazıyormuş. Gerçi yaz kursundaki Serhat hocamın dediğine göre heceleyerek okumak da sevapmış ama Kadir Gecesinde kazanacağım sevaplardan daha fazla olmaz ya, diye düşündüm. Ben yine de Kur'an okumamı hızlandırmalıyım.

Ve tabi Kadir Gecesinden birkaç gün sonra, annemin ifadesi ile tuttuğumuz oruçların dünyadaki karşılığı olarak Ramazan Bayramı yani bizim bayramımız gelecek. Kendi kendime diyorum ki eğer Ramazan Bayramı bir insan olsaydı ve bir yıllık bir yoldan bize hediyeler vermek için gelseydi onu yolda karşılardım. Kendisine herkesten önce teşekkür edip şöyle derdim: "Sen geldin diye dargın insanlar barışıyorlar. Anneler babalar çocuklarına yeni yeni kıyafetler alıyorlar. Sen geldin diye akrabalar birbirini ziyarete gidip hasret gideriyorlar. Benim gibi, çocukların ceplerinden para, ellerinden şeker eksik olmuyor. Sen geldin diye tüm bunlar oluyor, sen geldin diye..."

Şimdi daha iyi anlıyorum Ramazan'ın neden bereketli bir ay olduğunu. Çünkü mutluyum, annemi, babamı seviyorum. Allah'ımı seviyorum. Peygamberimi seviyorum ve onları sevmeyi de seviyorum.

Ve tabi seni de seviyorum sevgili günlük...

Çocuk Kur'an okurken
Gözleri ışıltılı,
Yüreğinde tebessüm
Süslenir taze akıl.

Çocuk Kur'an okurken
Bembeyaz güler sayfa.
Dalgalar kabarıyor
Gemide küçük tayfa.

Çocuk Kur'an okurken
Dilinde uçar hece,
Yükselir adım adım
Manayı öğrenince.

Sabır ile hatmini
Sürdürür güzel çocuk,
Muhafız olacaktır
Kara gözleri boncuk.

Safalar getirdin sen
Hediye güzel ahlak,
Kur'an olmuş hayatın
Dünya küçük oyuncak.

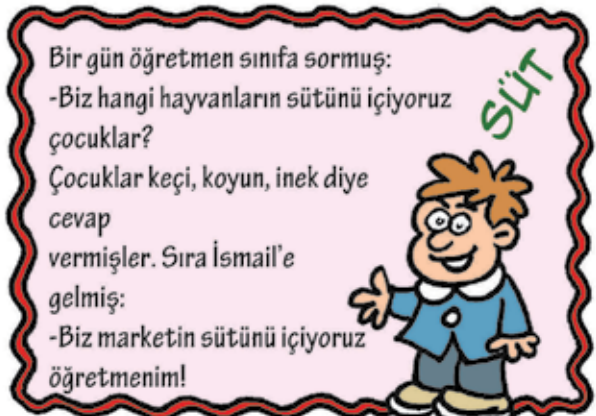
Çocuk ve Kur'an

NEŞELİ KARİKATÜRLER

Sıcak evin direği
Tıp tıp eder yüreği?

Gece içindeyiz
Gündüz dışında
Pencereli, kapılı
Şirin bir yuva?

Çinçinli hamam
Kubbesi tamam
Bir gelin aldım
Babası imam?

PES DOĞRUSU

Ev sahibi misafire sormuş:
-Çay mı içersiniz, kahve mi?
Misafir cevap vermiş:
-Çayı şimdi, kahveyi yemekten
sonra şimelim!

Cimrilik yapma!. Git üzerine
bir şeyler al!

Çok acıktım. Besle beni n'olur.
Gözünü oymam, söz!...

Eyvah!
Kırmızı etin fiyatı
çok artmış!

Kıymete bindik
desene!

Küçük Cengiz okuldan gelir ve annesine:
-Anneciğim, bugün okulda yapmadığım bir
şey yüzünden cezalandırıldım.
Annesi sinirlenir:
-Bu nasıl olur?! Okula gelip
öğretmeninle bu konuyu
konuşacağım! Bu arada,
senin yapmadığın şey neydi?
Cengiz cevap verir:
-Ev ödevim!...

Yumuşasın yürekler
Kabul olsun dilekler
Türkçe hocam hadi gel
Bütün sınıf seni bekler!

Kuyunun dibi derin
Gölgesi gayet serin
Zengin fakir demeyin
Öğrencileri üzmeyin!

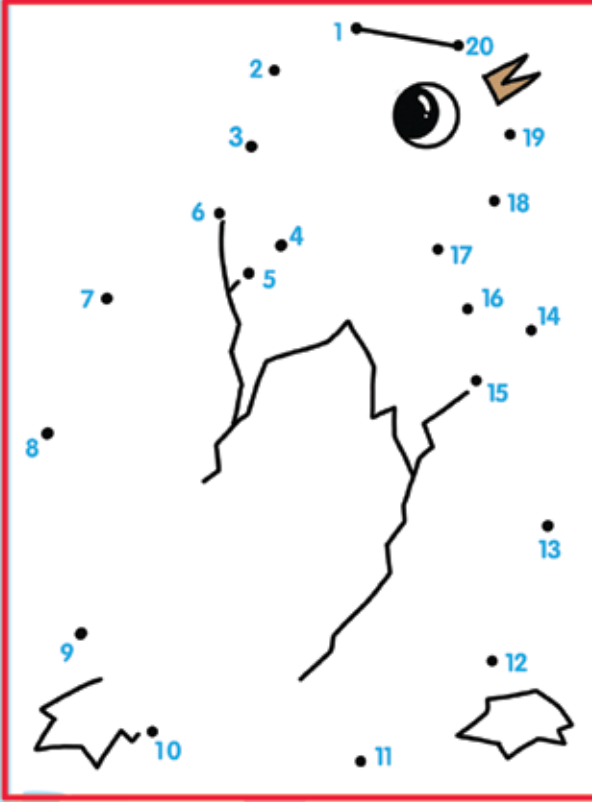
İnsanları sahura
kaldırduğuma niye kızdı bu
adam şimdi?!

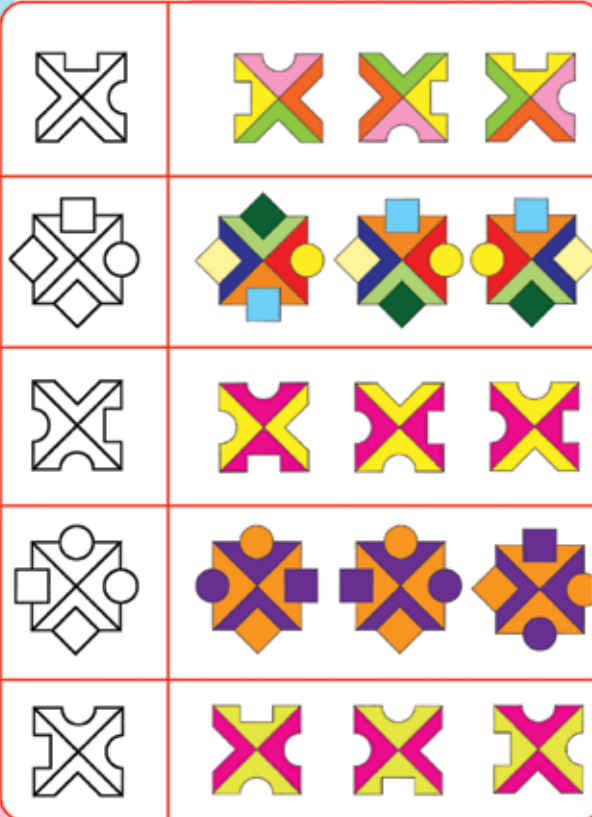
Bil Bül Eğlen

Hazırlayan: Orhan Akaan

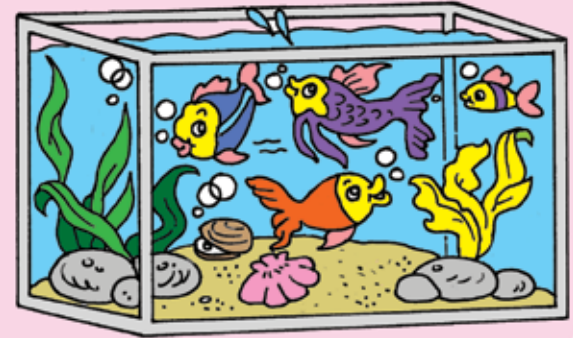
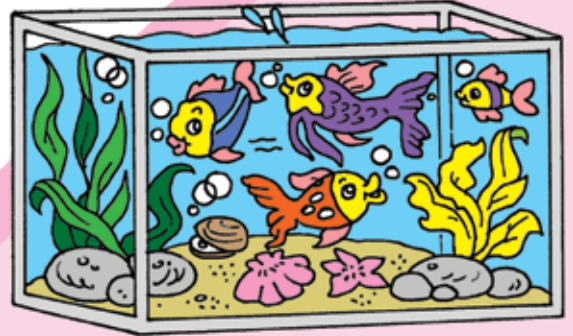
Rakamları takip ederek noktaları birleştirir misin?

Sıranın başındaki şeklin aynısı tekrar kullanılmış. Onu bulabilir misin?

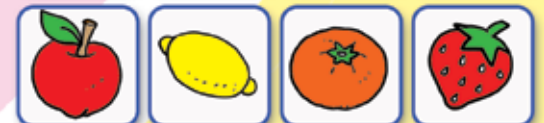
İki resim arasındaki 7 farkı bulabilir misin?

Toplama işlemlerinde kullanılan resimlerin rakam değerlerini bulabilir misin?

+

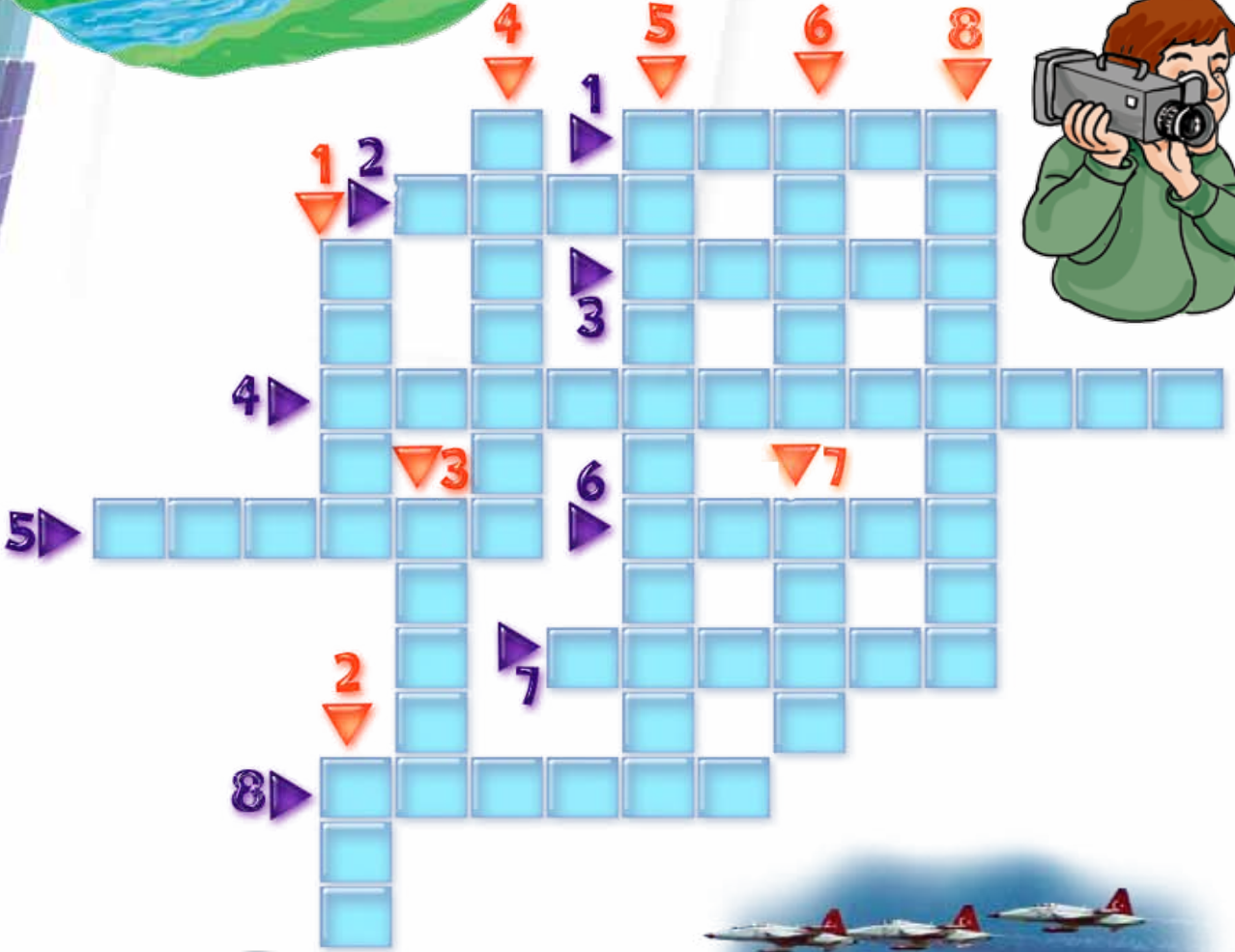

+

Bulmaca

Serap ÇAKMAK

Soldan Sağa

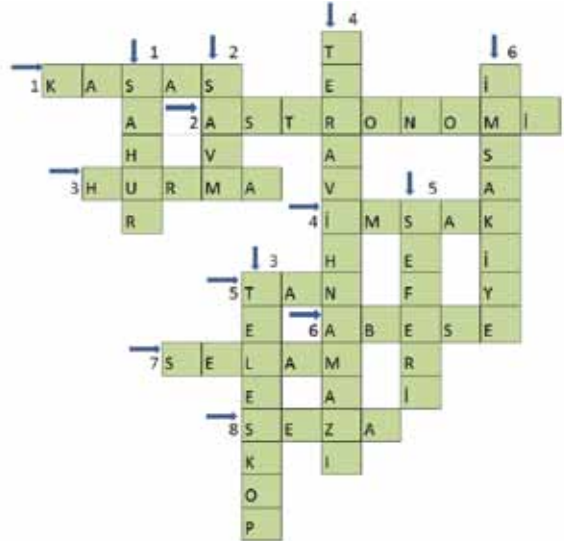
1. Duyma organımız.
2. Büyükayı takım yıldızındaki en küçük yıldızın adı. (Bir erkek adı)
3. Gerçek anlamı dışında kullanılarak yeni bir anlam kazanan, iki veya daha fazla kelimedenden oluşan kalıplaşmış söz.
4. Her yıl 30 Ağustos günü, büyük bir coşku ile kutladığımız millî bayramımız.
5. “Kur’an’ı okumak kendisine zor geldiği hâlde onu takılarak okuyana sevap vardır.” HADİS-İ ŞERİF

6. Meziyet, fazilet.
7. Akdeniz Bölgesi’nde yer alan ve Akdeniz’e dökülen, Ceyhan Nehri ile birlikte Çukurova’daki tarımsal sulama için çok önemli olan bir nehrimiz.
8. “Göklerdeki ve yerdeki her şey, mülkün sahibi, mukaddes, mutlak güç sahibi, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah’ı eder.” Cuma Suresi 1. Ayet

Yukarıdan Aşağı

1. Allah’ın kullarına ve diğer yarattıklarına lütfu olan nimet; yenilen, içilen ve harcanan her şey.
2. “Çocuğuna Kur’an öğreten babaya cennette giydirilir.” HADİS-İ ŞERİF
3. Bayramdan bir önceki günün adı.
4. Ödül.
5. Kur’an’da; Kadir Suresi’nde “bin aydan daha hayırlı bir gece” olduğu bildirilen, ilk vahyin geldiği zaman dilimini içeren gecenin adı.
6. “Çok karanlık gece” anlamına gelen bir kız ismi. (Fuzuli’nin ünlü eserindeki kahramanın adı.)
7. Kur’an’ın 93. suresinin ismi. (Bu isim “kuşluk vakti” anlamına gelir.)
8. Stüdyo ve naklen yayın çekimlerini, film ve canlandırma kamerası kullanarak gerçekleştiren kişi.

Geçen Sayının Çözümü

BAYRAM SEVİNCİ

O gün yerimde duramıyordum. Salonun kapısından girip, mutfağın kapısından çıkıyordum. Çünkü; Yarın Ramazan Bayramı'ydı. Annem ile beraber çarşıya çıkıp mağaza mağaza dolaştık. Bayramda üzerime gri renkte düğmeli gri bir etek ve çiçek desenli kırmızı bir tshirt giyinecektim. Kırmızı rügan ayakkabı mı giyecek, elime gri çanta mı alacaktım. Kolyem, bileziğim ve yüzüğüm de vardı. Nihayet akşam oldu. İçim içime sığmıyordu. Sabahı zor ettim. Sabah ilk işim bayramlığımı giyinmek oldu. Önce babamın sonra annemin elini öpüp, harçlığımı aldım, erkenden kahvaltımı yaptım. İnanır mısınız, lokmalarımı çiğnemedem yutuyordum. Happur! Hupuur!

Kahvaltım biter bitmez, çantamı alıp evden çıktım. Komşularımızdan olan Recep amcaya giderek bayram harçlığımı, Tülay teyzemlerden de bayram şekerimi aldım. Sokakta tek şeker toplayan çocuk ben değildim tabi ki. Arkadaşlarım Şenol, Akkız, Levent ve Fatma birlik olmuş kapı kapı dolaşıyorlardı. Ben onları görünce; Ben de aranıza katılabilir miyim? dedim. Onlar da hep bir ağızdan; tabi ki sen de bizimle gelebilirsin dediler.

Beş çocuğu zaptetmek zordu elbette. Neyse, biz komşuları dolaşırken yolumuz Hülya halamlara düştü. Hülya halam bize oralet ikram etti. Benimle yaşıt olan halamın oğlu Volkan tepsiyle oraletleri getirdi. Ayağı, Akkız'ın ayağına takılınca tepsi sarsıldı. Olanca oralet üzerime dökülüverdi!

Hemen eve gidip annemden yardım istedim. Annemin aklına parlak bir fikir geldi; Daha önce aldığımız Aşin'e aldığımız mor çiçekli, beyaz pullu gömlek ve pantolonu çıkardı. Güzelce ütüledi. Ben de hiç vakit kaybetmeden yeni kıyafetlerimi giydim, Hülya Halamlara gidip grubu topladım. Dışarı çıkarak diğer komşularımızı da ziyaret ettiler. Onlar da hemen kabul ettiler. Hülya Halamdan izin isteyip kalktık. Sokağa çıkarak bilmediğimiz evlere bile gittik. Şeker nasibimizi de aldık dedi Şenol. Buna hepimiz kahkaha ile güldük.

Posta Kutusu

Bengisu GÜMÜŞCÜ

ŞİZDEN GELENLER

Aişe Reyhan Yeşilyurt

Cennet Eyyüpkoca

Hafsa Hüsna Özen

Mehmet Kaan - Sıla Nur

Sare Büşra Özen

Avusturya Tirol Atib
Kufstein Derneğinden
Çocuklar